

Arrest

nr. 90 679 van 29 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat M.-C. WARLOP en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, heeft zich op 4 januari 2010 vluchteling verklaard.

1.2. Op 3 juni 2010 nam de gemachtigde van de Staatsecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing houdende weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 12 mei 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 28 november 2011.

1.3. Op 23 maart 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 26 maart 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, van Yezidische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Al Qush (Centraal-Irak). U zou in december 2007 naar Bagdad zijn gegaan om er te werken als beveiligingsagent bij het bedrijf CHF. U verklaart te zijn gediscrimineerd door uw collega's. Zij zouden u eveneens hebben bedreigd omwille van uw Yezidi geloof. Ze zouden u een ongelovige hebben genoemd en verklaarden dat als gewapende terroristen u niet zouden vermoorden, zij het zelf zouden doen. Eind 2007 zou u uw werk hebben stopgezet. In februari 2008 zou u een alcoholwinkel hebben opgestart in Mosul. Op 1 november 2008 zou u een dreigbrief hebben gevonden in uw winkel. U zou dit hebben gemeld bij de politie. Zij zouden u hebben gezegd niets te kunnen doen. U zou uw winkel te koop hebben gezet, maar besloot uw gekochte voorraad nog te verkopen. Op 18 november 2008 zou u vier gemaskerde en gewapende onbekende mannen hebben opgemerkt die op uw winkel toestapten. U zou meteen onraad hebben geroken en verdween langs de achterdeur van de winkel om vervolgens met uw auto weg te vluchten. U zou naar een vriend van uw broer zijn gereden en er vervolgens twee nachten hebben ondergedoken. U besloot op 20 november 2008 Irak te verlaten en naar Istanbul te reizen. Op 18 december 2008 zou u in Istanbul een vlucht hebben genomen naar Nederland, waar u dezelfde dag asiel zou hebben aangevraagd. U verklaart een negatieve beslissing te hebben gekregen waarop u op 4 januari 2010 besloot naar België te reizen. Diezelfde dag vroeg u asiel aan in België bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Ter staving van uw asielerelaas legt u uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart, een dreigbrief en twee werkbades voor.

B. Motivering

Er dient na uw gehoor op het Commissariaat-generaal te worden opgemerkt dat u noch aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

Ten eerste legt u frauduleuze verklaringen af omtrent uw afgelegde reisweg. Zo verklaart u op 18 december 2008 asiel te hebben aangevraagd in Nederland en na de negatieve beslissing van de Nederlandse asielinstanties meteen naar België te zijn gereisd. U gevraagd om welke reden u een negatieve beslissing kreeg in Nederland, verklaart u dat Nederland Irak als een veilig land beschouwt (CGVS,pg.3). Nochtans blijkt dat de Nederlandse asielinstanties u geen negatieve beslissing hebben gegeven op grond van uw afkomst of relaas, maar op grond van de Dublin – verordening. U was immers via Griekenland Europa binnengekomen en daarom werd Griekenland als verantwoordelijk land beschouwd voor uw asielaanvraag (zie administratief dossier IND). U ontkent echter in huidig gehoor met klem dat u ooit in Griekenland bent geweest (CGVS,pg.4). Zelfs toen u door uw eigen advocaat werd geconfronteerd met de Dublin uitspraak, blijft u ontkennen ooit in Griekenland te zijn geweest (CGVS, pg.4). Nochtans doet u zowel in het rapport van het eerste gehoor als in 'het rapport van gehoor Dublinclaim' bij de asielinstanties van Nederland uitgebreid verslag over hoe Griekenland fungeerde als doorreisland tijdens uw vlucht naar Nederland en ook dat u er meerdere dagen zou hebben verbleven (zie rapport eerste gehoor IND, pg.8,10,11, 12 en het rapport gehoor Dublinclaim IND). Dient bovendien te worden aangestipt dat u bij het indienen van uw asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) eveneens frauduleuze verklaringen aflegde door uw verblijf in Nederland in eerste instantie niet bekend te maken en door te verklaren dat u op 14 december 2009 Irak zou hebben ontvlucht (zie administratief dossier, voorbereidend gehoorverslag CGVS dd.15/02/2010 pt. 34: reisroute).

Ten tweede kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering te worden geviseerd door een terreurorganisatie. U stelt na uw verblijf in Nederland niet meer terug te zijn gekeerd naar Irak maar meteen te zijn verder gereisd naar België (CGVS, pg.4). De vervolgingsfeiten die u zou hebben gekend betreffende uw alcoholwinkel zouden zich dan ook vóór uw vertrek naar Nederland hebben afgespeeld, meer bepaald in november 2008 (CGVS, pg.5). Verwonderlijk genoeg rept u met geen woord over een alcoholwinkel toen u in Nederland werd gevraagd naar uw werkzaamheden en beroepen (zie rapport van eerste gehoor IND, pg.6 en 7). Uw laatste beroep zou bij de beveiligingsfirma CHF zijn geweest (zie rapport van eerste gehoor IND, pg.7). Daarenboven vermeldt u bij de Nederlandse autoriteiten nergens de vervolgingsfeiten die u in huidig gehoor aanhaalt als vluchtaanleiding. U geeft uitsluitend de discriminatie aan waaraan u onderhevig zou zijn geweest als Yezidi en verklaarde dat de opeenstapeling van deze discriminatiefeiten maakte dat u besloot Irak te

verlaten (zie rapport nader gehoor IND, pg.6). Er werd u zelfs specifiek gevraagd of u ooit problemen had ondervonden van andere personen in Irak naast hetgeen u had verteld. Opnieuw stelde u nooit problemen in die aard te hebben ondervonden (zie rapport van nader gehoor IND, pg.7). Gelet op het feit dat de problemen die u bij de Belgische asieldiensten aanhaalt zich vóór uw vertrek naar Nederland zouden hebben voorgedaan en gelet op het feit dat u voor de Nederlandse asielinstanties geen enkele melding hebt gemaakt van deze problemen, meer nog, dat u zelfs ontkent dat er zich feiten van deze aard zich zouden hebben voorgedaan, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw asielrelaas. U loog bovendien toen u werd gevraagd of uw verklaringen voor de Belgische asieldiensten dezelfde waren als diegene die u had verklaard voor de Nederlandse asieldiensten (CGVS, pg.13).

Ten derde dient te worden opgemerkt dat u een incident aanhaalde met betrekking tot uw werkzaamheden bij de beveiligingsfirma CHF (CGVS,pg.5). Collega's zouden u hebben gediscrimineerd omwille van het feit dat u Yezedi bent en zouden ermee gedreigd hebben u te zullen vermoorden indien u niet zou worden gedood door gewapende terroristen (CGVS, pg.5). U zou deze dreigingen serieus hebben genomen en besloot daarop uw werk te verlaten (CGVS, pg.9). Na uw ontslag eind 2007 zou u echter niets meer van uw collega's hebben vernomen en zouden er verder geen dreigingen meer zijn geuit (CGVS, pg.9). Er is dan ook geen enkele indicatie dat u momenteel nog steeds door deze personen zou worden belaagd. De feiten waarvan sprake hebben immers meer dan vier jaar geleden plaatsgevonden. Uit niets blijkt dat dit probleem voor u nog een actueel risico inhoudt. Uw frauduleuze verklaringen en uw pogingen om het CGVS opzettelijk te misleiden maken dat uw algehele geloofwaardigheid ter discussie staat. U geeft het CGVS namelijk geen zicht op de redenen waarom u Irak hebt verlaten. Dient bovendien te worden aangestipt dat u uw zelfverklaarde vrees voor vervolging bij het CGVS volledig baseert op uw beroepsbezigheden in uw alcoholwinkel en niet op uw religieuze achtergrond. Het loutere gegeven dat u een Yezidi bent, is onvoldoende om bij voorbaat gewag te maken van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging. De vluchtelingenstatus kan u dan ook niet worden toegekend.

De documenten die u ter staving van uw asielrelaas voorlegt, namelijk uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart, de dreigbrief en de twee werkbadges, kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart en uw twee werkbadges tonen uw identiteitsgegevens, afkomst en beroepsactiviteiten aan. Deze zaken worden niet door het CGVS in twijfel getrokken. De dreigbrief kan slecht waarde hebben wanneer deze ondersteund wordt door een geloofwaardig relaas wat in casu niet het geval bleek.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de stad Al Qush in de provincie Ninewa in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in de provincie Ninewa merkkelijk verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Ninewa is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is gestegen terwijl het geweld tegen bepaalde minderheden oa. tegen de Christenen blijft voortduren. Naast de evolutie naar meer doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Ninewa. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in de provincie Ninewa leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol oa. voor de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden oa. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën oa. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog profiel (zie bijgevoegde SRB " De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Ninewa/Kirkkoek dd. 5 januari 2012).

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Baghdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Ninewa is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke opflakkering van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in de provincie Ninewa subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in de provincie Ninewa aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Ninewa blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merkkelijk verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in de provincie Ninewa is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit de provincie Ninewa actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Ninewa aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève, de artikelen 48/3, §2, §3, b) en d), 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht als algemene rechtsbeginselen, voert verzoeker aan dat het verkeerd is van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) hem te verwijten bedrieglijke verklaringen te hebben afgelegd over zijn reisweg, aangezien dat helemaal niet zijn voornemen was. Hij vervolgt dat het niet aan het CGVS is om zich opnieuw uit te spreken over de Dublin overname aangezien dit punt valt onder de bevoegdheid van "Vreemdelingenzaken" en hij verwijst daarbij naar zijn "*laag niveau van instructie*". Verzoeker meent voorts dat het CGVS zich niet uitspreekt over zijn behoefte aan bescherming, terwijl hij als Yezidi deel uitmaakt van een religieuze minderheid en een specifieke sociale groep in de zin van artikel 48/3, §4, b) en d) van de vreemdelingenwet. Hij verwijst naar de definitie van vluchtelingen zoals opgenomen in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en meent dat hij volledig voldoet aan de in deze definitie aangegeven gronden zodat hij als vluchteling dient te worden erkend.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, voert verzoeker onder verwijzing naar een deel van de informatie gevoegd aan het administratief dossier aan dat hij verschillende redenen heeft om een onmenselijke behandeling te vrezen die de toekenning van subsidiaire bescherming rechtvaardigen en dat het duidelijk is dat hij in de onmogelijkheid verkeert om naar Irak terug te keren.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.3. In de mate verzoeker stelt dat het CGVS zich over de "overname Dublin" niet opnieuw kan uitspreken en dit punt onder de bevoegdheid valt van "Vreemdelingenzaken", wijst de Raad erop dat het

CGVS zich daarover niet uitspreekt maar vaststelt dat (i) de Nederlandse asielinstanties geen negatieve beslissing hebben genomen op grond van zijn afkomst of relaas maar op grond van de Dublin-verordening terwijl verzoeker, ontkent dat hij ooit in Griekenland is geweest, en (ii) hij eveneens frauduleuze verklaringen aflegde door zijn verblijf in Nederland in eerste instantie niet bekend te maken en door te verklaren dat hij op 14 december 2009 Irak zou hebben ontvlucht.

Dat verzoeker slechts een laag niveau heeft van instructie ontslaat hem niet om de waarheid te vertellen over wanneer en op welke wijze, namelijk via welke landen, hij zijn land van herkomst heeft verlaten.

2.4. Zo verzoeker voorts betoogt dat het CGVS zich geen vragen stelt over zijn behoefte aan bescherming en hij vrees koestert omwille van zijn religieus lidmaatschap, Yezidi, en zijn lidmaatschap van een zekere sociale groep, gaat hij voorbij aan de weigeringsmotieven in de betreden beslissing: *“Ten tweede kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering te worden gevisieerd door een terreurorganisatie. U stelt na uw verblijf in Nederland niet meer terug te zijn gekeerd naar Irak maar meteen te zijn verder gereisd naar België (CGVS, pg.4). De vervolgingsfeiten die u zou hebben gekend betreffende uw alcoholwinkel zouden zich dan ook vóór uw vertrek naar Nederland hebben afgespeeld, meer bepaald in november 2008 (CGVS, pg.5). Verwonderlijk genoeg rept u met geen woord over een alcoholwinkel toen u in Nederland werd gevraagd naar uw werkzaamheden en beroepen (zie rapport van eerste gehoor IND, pg.6 en 7). Uw laatste beroep zou bij de beveiligingsfirma CHF zijn geweest (zie rapport van eerste gehoor IND, pg.7). Daarenboven vermeldt u bij de Nederlandse autoriteiten nergens de vervolgingsfeiten die u in huidig gehoor aanhaalt als vluchtaanleiding. U geeft uitsluitend de discriminatie aan waaraan u onderhevig zou zijn geweest als Yezedi en verklaarde dat de opeenstapeling van deze discriminatiefeiten maakte dat u besloot Irak te verlaten (zie rapport nader gehoor IND, pg.6). Er werd u zelfs specifiek gevraagd of u ooit problemen had ondervonden van andere personen in Irak naast hetgeen u had verteld. Opnieuw stelde u nooit problemen in die aard te hebben ondervonden (zie rapport van nader gehoor IND, pg.7). Gelet op het feit dat de problemen die u bij de Belgische asieldiensten aanhaalt zich vóór uw vertrek naar Nederland zouden hebben voorgedaan en gelet op het feit dat u voor de Nederlandse asielinstanties geen enkele melding hebt gemaakt van deze problemen, meer nog, dat u zelfs ontkent dat er zich feiten van deze aard zich zouden hebben voorgedaan, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw asielrelaas. U loog bovendien toen u werd gevraagd of uw verklaringen voor de Belgische asieldiensten dezelfde waren als diegene die u had verklaard voor de Nederlandse asieldiensten (CGVS, pg.13).*

Ten derde dient te worden opgemerkt dat u een incident aanhaalde met betrekking tot uw werkzaamheden bij de beveiligingsfirma CHF (CGVS,pg.5). Collega's zouden u hebben gediscrimineerd omwille van het feit dat u Yezedi bent en zouden ermee gedreigd hebben u te zullen vermoorden indien u niet zou worden gedood door gewapende terroristen (CGVS, pg.5). U zou deze dreigingen serieus hebben genomen en besloot daarop uw werk te verlaten (CGVS, pg.9). Na uw ontslag eind 2007 zou u echter niets meer van uw collega's hebben vernomen en zouden er verder geen dreigingen meer zijn geuit (CGVS, pg.9). Er is dan ook geen enkele indicatie dat u momenteel nog steeds door deze personen zou worden belaagd. De feiten waarvan sprake hebben immers meer dan vier jaar geleden plaatsgevonden. Uit niets blijkt dat dit probleem voor u nog een actueel risico inhoudt. Uw frauduleuze verklaringen en uw pogingen om het CGVS opzettelijk te misleiden maken dat uw algehele geloofwaardigheid ter discussie staat. U geeft het CGVS namelijk geen zicht op de redenen waarom u Irak hebt verlaten. Dient bovendien te worden aangestipt dat u uw zelfverklaarde vrees voor vervolging bij het CGVS volledig baseert op uw beroepsbezigheden in uw alcoholwinkel en niet op uw religieuze achtergrond. Het loutere gegeven dat u een Yezidi bent, is onvoldoende om bij voorbaat gewag te maken van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging. De vluchtelingenstatus kan u dan ook niet worden toegekend.”

De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste poging onderneemt om deze weigeringsmotieven, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, ook maar enigszins te verklaren of te weerleggen vermits hij zich beperkt tot een loutere summiere herhaling van zijn beweerde problemen in zijn alcoholwinkel en de discriminatie door collega's in Bagdad.

2.5. In zoverre verzoeker wijst op artikel 48/3, §4, b) en betoogt dat hij door het CGVS niet werd ondervraagd over zijn geloofsovertuigingen, zijn deelname aan vereringsplechtigheden, en *“zijn vormen van persoonlijk gedrag die op zijn religieuze overtuigingen zijn gebaseerd”* en het CGVS de intensiteit en het risico niet kan bepalen, wijst de Raad erop dat dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust op de kandidaat-vluchteling zelf en dat het de taak is van de asielzoeker om de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Verzoeker toont niet aan en dat blijkt evenmin uit zijn

verklaringen bij het CGVS dat hij niet in de mogelijkheid is zijn geloofsovertuiging te beleven in Irak of dat hij om die reden werd vervolgd of geviserd. De Raad merkt nog op dat het de taak van de asielinstanties is om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Zo verzoeker er nog op wijst dat hij als Yezidi deel uitmaakt van een religieuze minderheid en een specifieke sociale groep in de zin van artikel 48/3, §4, d) van de vreemdelingenwet, benadrukt de Raad dat het louter behoren tot een bepaalde risicogroep/kwetsbare groep niet volstaat om de erkenning van de vluchtelingenstatus te rechtvaardigen. Het behoren tot een bepaalde sociale groep wijst er immers niet automatisch op dat de asielzoeker wordt vervolgd. Om als vluchteling te worden erkend moet de asielzoeker zowel een gegronde vrees voor vervolging als de reden van deze vervolging wegens het behoren tot een bepaalde sociale groep aantonen. De persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging is aldus determinerend om als vluchteling te worden erkend. Zoals omstandig wordt toegelicht in de bestreden beslissing, slaagt verzoeker er evenwel niet in om de individualisering van zijn vrees aan te tonen. Bij gebrek aan een gegronde vrees voor vervolging is het behoren tot een bepaalde groep irrelevant daar het geen bewijs vormt van de hoedanigheid van vluchteling. Verzoeker toont niet aan dat het loutere feit Yezidi te zijn in Irak op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève.

2.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.7. Waar verzoeker onder verwijzing naar de informatie gevoegd aan het administratief dossier aanvoert dat hem de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend omdat hij, als behorende tot de Yezidi minderheid, verschillende redenen heeft om een onmenselijke behandeling te vrezen, herhaalt de Raad dat het loutere feit tot de Yezidi minderheid te behoren niet volstaat om gewag te maken van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke. Immers, zoals correct wordt uiteengezet in de bestreden beslissing, zijn de door verzoeker aangehaalde problemen hetzij niet meer actueel hetzij ongelooftwaardig.

De Raad leest in de Subject Related Briefing (SRB) "Irak" *"De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak – Ninewa/Kirkuk"* van 5 januari 2012, gevoegd aan het administratief dossier, weliswaar dat er in de provincie Ninewa een moeilijke situatie is voor minderheden, voornamelijk niet-moslims (Jezidi, Christenen), Shabakken en Turkmensen (p. 17). Daarnaast wordt gepreciseerd dat zij verschillende vormen van discriminatie ondervinden maar dat de doelgerichte aanvallen vooral gericht zijn tegen Christenen (SRB, p. 12-13 en p. 17). In acht genomen de informatie vervat in hoger genoemde SRB en mede gelet op het feit dat verzoeker geen persoonlijke bedreiging omwille van zijn Yezidi religie aantoonde, is de Raad van oordeel dat het loutere feit Yezidi te zijn in Irak en de daaraan gekoppelde discriminatie niet volstaan om gewag te maken van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt.

Tot slot stelt de Raad vast dat verzoeker de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa, de provincie waar hij woonachtig is, niet betwist. De motivering van de bestreden beslissing dienaangaande blijft dan ook staande en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Badini machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor

het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.9. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker weerlegt de door de commissaris-generaal weerhouden motieven niet en hij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch toont hij aan dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.10. Waar verzoeker in fine vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS